

U IME CRNE GORE

K. br. 406/2011

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU, kao prvostepeni krivični, i to sudija Rahmo Banda, kao sudija pojedinac, uz učešće zapisničara Popović Ljiljane, u krivičnom predmetu protiv optuženog D.S.a iz Bijelog Polja, zbog krivičnog djela falsifikovanje novca iz člana 258. st. 2. Krivičnog Zakonika, postupajući po Optužnici ODT-a iz Bijelog Polja Kt. Br. 414/11-2 od 03.10.2011.godine, nakon dovršenog usmenog, glavnog i javnog pretresa, održanog dana 24.11.2011. godine, u prisustvu zamjenika ODT iz Bijelog Polja Nišavić Tanje, optuženog D.S.a i branioca optuženog C.L.a adv. iz Bijelog Polja, prema priloženom punomoćju, istog dana donio je i javno objavio,

P R E S U D U

D.S., od oca M... i majke H... rođene K..., rođengodine u G., Opština Bijelo Polje, sa prebivalištem u mjestu rođenja, državljanin Crne Gore, pismen, završio SSS – tehničar prirodno matematički smjer, nezaposlen, oženjen, otac jednog djeteta, lošeg imovnog stanja, osudjivan.

K r i v j e

Što je:

- neutvrđenog dana u decembru mjesecu 2009.godine u Sarajevu pribavio lažan novac i to: šest novčanica u apoenu od 20 KM, istog serijskog slova i broja C3007738, jednu novčanicu u apoenu od 20 KM, serijskog slova i broja C3007628 i jednu novčanicu u apoenu od 50 KM, serijskog slova i broja D4197836, u namjeri da ih stavi u opticaj kao prave, koje lažne novčanice je dana 18.12.2009.godine u Sarajevu okrivljeni imao prilikom legitimisanja od strane ovlaštenih policijskih službenika MUP-a Kantona Sarajevo – PS Centar, koje novčanice je tom prilikom odbacio od sebe,

- čime je izvršio krivično djelo falsifikovanje novca iz čl. 258. st. 2. Krivičnog Zakonika.

- pa ga sud primjenom citiranih zakonskih propisa i čl. 2,4,5,13,15,32,36,42,45,46. st. 1. tač. 3, KZ, te čl. 226 i 374. ZKP-a.

O S U D J U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 6.(šest) mjeseci.

Optuženi se obavezuje da plati ovom sudu na ime paušala iznos od 30 €(trideset eura), u roku od 15. dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni državni tužilac iz B.Polja podnio je ovom sudu Optužnicu Kt. br. 414/11-2 od 03.10.2011.godine, protiv optuženog D.S.a iz Bijelog Polja, zbog krivičnog djela falsifikovanje novca iz člana 258. st. 2. Krivičnog Zakonika.

Zamjenik ODT iz Bijelog Polja Nišavić Tanja u završnoj riječi je izjavila, da ostaje u svemu pri podignutoj Optužnici jer iz izvedenih dokaza - iskaza svjedoka B. A. i U.S..., kao i iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta te nalaza i mišljenja vještaka, prozilazi, da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, te stoga predlaže sudu da ga oglasi krivim i osudi na kaznu zatvora u okviru zakonom propisanog minimuma i maksimuma za navedeno krivično djelo.

Optuženi D.S. u svojoj odbrani na glavnom pretresu je naveo, da je kritičnog dana, a činimuse u decembru mjesecu 2009.godine, provodio vrijeme na pijaci u mjestu C... u Sarajevo. U vrijeme između 13 i 15 časova, sjeća se da ga je zaustavila policija u mjestu koje pripada Opštini centar Sarajeva. Tada su mu prišli policajci i od njega tražili lična dokumenta. I kada su mu tražili dokumenta rekli su mu da podje sa njima do Stanice policije, neznajući o čemu se radi, on je pošao sa policajcima, a bilo ih je dvojica i kada su stigli u prostorije Stanice policije, rekli su mu da povadi sve stvari iz džepova što je on i uradio. I novac koji je izvadio iz džepa pitali su ga "jeli ovo tvoj novac", i on im je rekao "da jeste". Međutim, oni su postavili drugi novac, koji su oni stavili do njegovog novca, i on je tada rekao da to nije njegov novac, a radilo se o konvertibilnim Bosanskim markama, koje funkcionišu u platnom prometu. Poslije toga su pozvali Javnog tužioca da izda nalog da bi izvršio pretres njegovog stana na K.B.u Sarajevu i sa ovim policajcima su pošli dva inspektora u civilu i pretresli su njegov stan. U stanu nijesu našli ništa ali su tom prilikom oduzeli certifikat - odnosno vaučere i to: njegov, njegove supruge i njegovog sina i telefone i to tri telefona, o čemu su izdali potvrdu o oduzimanju. Napomenuo je da kada je priveden u Stanicu policije tada mu je vraćen novac koji je on imao kod sebe, a u Stanicu policije je ostao novac koji su oni bili stavili kraj njegovog novca. Poslije pretresanja stana pošao je sa njima ponovo u Stanicu policije u Sarajevo i dao je izjavu, da taj novac koji su bili stavili do njegovog novca nije njegov novac. Istakao je da on nije izvršio krivično djelo koje mu se Optužnicom stavlja na teret. Na pitanje zamjenika ODT kada su ga zaustavili policajci, jeli mu bilo poznato zbog čega treba da podje u Stanicu policije, odgovorio je, nije znao zašto su ga povelili. Na pitanje branioca, da objasni konkretno mjesto gdje su ga legitimisali jeli to Ciglane ili drugo mjesto, odgovorio je, mjesto gdje su ga zaustavili je glavna tramvajska stanica i tu uvijek ima puno ljudi, a mjesto Ciglane je udaljeno od tramvajske stanice oko 400 - 500 m., a tramvaj ne prolazi kroz mjesto Ciglane, a blizu te tramvajske stanice gdje ga je policija kontrolisala nalazi se zgrada predsjedništva BiH, a to se tretira kao glavna ulica u Sarajevu.

Branilac optuženog adv. C.L.o u završnoj riječi je izjavio, da na osnovu izvedenih dokaza ne može se izvesti zaključak da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Činjenica je da u spisima predmeta nema navodno krivotvorenih novčanica, koje je prilikom vještačenja od strane vještaka K... I..., isti navodno imao na raspolaganju. Sam dokaz nalaza i mišljenja vještaka kriminalistike K... Is..., se stoga ne može prihvatiti kao valjan dokaz, i na njemu se ne može zasnovati sudska odluka. Činjenica je da u iskazima svjedoka B. A... i U... S... ima protivrječnosti i nedorečenosti, pogotovu što optužnica govori samo da se događaj desio u gradu Sarajevu, a nikako ne opisuje bliže mjesto a to je glavna Ulica u Sarajevu odnosno U.. Ma... T... Događaj se dešava navodno oko 14 h, na tramvajskom stajalištu gdje u svakom momentu se nalazi bar 50-tak lica koja čekaju prevoz. Stoga je sigurno da ako je uopšte pronađen nekakav lažan novac, mada sumnja, da isti nije bio vlasništvo optuženog niti ga je isti od sebe odbacio. Stoga je predložio da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi D.S. u završnoj riječi je izjavio, da prihvata završnu riječ svog branioca, stim što dodaje da se ne osjeća krivim i traži da ga sud oslobodi od optužbe.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i krivice optuženog, sud je na glavnom pretresu na saglasni predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka B. A..., dat na zapisniku kod Tužilaštva BiH, dana 21.12.2010.godine i U.S.a, dat na zapisniku kod Tužilaštva BiH, dana 24.12.2010.godine, pročitao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta br. 02/3 -1-1-195/09 od 18.12.2009.godine, pročitao nalaz i mišljenje

vještaka dipl.kriminaliste K.a I.a od 03.06.2010.godine i izvršio uvid u izvod iz KE na ime optuženog D.S.a, od 28.01.2010.godine.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi pa ih dovodeći u kontekstu sa odbranom optuženog, shodno čl. 370. st. 3. ZKP-a, sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci presude.

Naime, odbranu optuženog datu na glavnom pretresu i u kojoj je istakao, da su ga policajci zaustavili na tramvajskoj stanici koja se nalazi na glavnoj ulici u centru Sarajeva, gdje uvijek ima puno ljudi, a kod zgrade predsjedništva BiH. Da su mu tom prilikom tražili lična dokumenta i rekli mu da podje sa njima u stanicu policije. Kada su stigli u prostorije stanice policije rekli mu da povadi sve iz džepova što je i uradio i izvadio i novac a policajci su do njegovog novca postavili drugi novac, a radilo se o KM, bosanskim markama, koje funkcionišu u platnom prometu. Nakon toga mu je izvršen pretres u stanu koji se nalazi na K.B.i oduzeti vaučeri i telefoni i izdata potvrda o oduzimanju. Po izvršenom pretresu stana ponovo je priveden u stanicu policije i dao izjavu, ističući da mu je novac koji je izvadio iz džepova vraćen a novac koji su policajci postavili do njegovog novca nije njegov novac. Sud je cijenio da ista usmjerena u cilju izbjegavanja sopstvene krivice.

Pored toga takva odbrana je opovrgnuta izvedenim dokazima. Prije svega iskazima svjedoka. Tako se iz iskaza svjedoka U.S.a, radnika MUP-a PU centar Sarajevo, koji je dat u Tužilaštvu BiH u Sarajevu, utvrđuje da je kritičnog dana radio sa kolegom B. A. i dok su se kretali Ul. M.a T.a oko 14,40 sati, primijetili lice D.S.a koji im je poznat kao izvršilac različitih krivičnih djela. Dok su obavljali službenu radnju utvrđivanja idenT.eta D.S.a isti je desnom rukom iz džepa na desnoj strani jakne izvadio nepoznati omot od papira i odbacio ga iza sebe na tlo. On je stajao pored njega i to je vidio. A kolega A.. uzeo navedeni omot, koji je odmotao i u istom pronašao novčanice papirnih apoena i to: - 1.novčanicu u apoenu od 50 KM, i 7.novčanica u apoenu od po 20 KM. Isti je negirao da je od sebe odbacio navedeni omot u kojem su pronašli novčanice. Nakon toga su istog priveli u službene prostorije policijske stanice centar Sarajevo i kolega A... je S... izdao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima, koju je isti odbio da potpiše, a što je u potvrdi evidentirano.

Predhodni iskaz je udopunjen kroz iskaz svjedoka B. A..., koji je u svom svjedočkom iskazu istakao, da dana 18.12.2009.godine sa kolegom U.S.om je vršio redovnu patrijalnu djelatnost i oko 14 sati u Ul. M.a T.a u Sarajevu, primijetili su D.S.a kojeg poznaju od ranije kao lice sklono vršenju krivičnih djela. Dok su ga legitimisali on je izvadio desnom rukom iz džepa koji senalazio na desnoj donjoj strani njegove jakne nepoznati omot od papira i odbacio ga od sebe. On je to vidio i onda je prišao i uzeo navedeni omot i pogledao šta je u omotu i vidio da se nalaze novčanice, a onda su on i kolega na lice mjesta pregledali ovaj omot i utvrdili da se radi o papirnim novčanicama KM, i to u apoenima 1. od 50 KM, i 7.novčanica od 20 KM, što je navedeno u potvrdi koju je on potpisao a D.S. odbio da potpiše.

Sud je iskaze predhodnih svjedoka cijenio kao uvjerljive, jer su isti jasni i odredjeni i stoje u uzajamnoj vezi. Pored toga isti su potvrđeni pisanim dokazima.

Tako se iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Federacije BiH kantona Sarajeva MUP-a policijske stanice centar Sarajeva br. 02/3-1-1-195/09 od 18.12.2009.godine vidi, da je ovlašćeni službenik u podpisu A.. B. od lica D.S.a između ostalog oduzeo:- 1.papirnu novčanicu u apoenu 50 KM serijskog slova i broja D4197836 i šest novčanica u apoenu od 20 KM, istog serijskog slova i broja C3007738, jednu novčanicu u apoenu od 20 KM, serijskog slova i broja C3007628.

A iz nalaza i mišljenja vještaka kriminalističke struke – **podoblast vještačenje novca, dokumenata i rukopisa** dipl.kriminaliste K.a I.a od 03.06.2010.godine se vidi, da se isti izjasnio da dostavljene sporne novčanice (8 (osam) novčanica) i to:- 1. novčanica papirnog apoena od 50 KM serijskog slova i broja D4197836 i šest novčanica u apoenu od 20 KM, istog serijskog slova i broja C3007738, jednu novčanicu u apoenu od 20 KM, serijskog slova i broja C3007628., su krivotvorene, mogu se svrstati u grupu lošijih i

prostijih krivotvorina, kao i to da je svaki prosječni građanin mogao prepoznati da su sporne novčanice krivotvorene. Inače nalaz vještaka sud je cijenio kao objektivno i stručno dat.

Dakle, imajući u vidu sve predhodno izloženo od strane ovog suda je utvrđeno, da je optuženi D.S., neutvrđenog dana u decembru mjesecu 2009.godine u Sarajevu pribavio lažan novac i to: šest novčanica u apoenu od 20 KM, istog serijskog slova i broja C3007738, jednu novčanicu u apoenu od 20 KM, serijskog slova i broja C3007628 i jednu novčanicu u apoenu od 50 KM, serijskog slova i broja D4197836, u namjeri da ih stavi u opticaj kao prave, koje lažne novčanice je dana 18.12.2009.godine u Sarajevu okrivljeni imao prilikom legitimisanja od strane ovlaštenih policijskih službenika MUP-a Kantona Sarajevo – PS Centar, koje novčanice je tom prilikom odbacio od sebe, a što znači da su u radnjama optuženog sadržani svi elementi bića krivičnog djela falsifikovanje novca iz čl. 258. st. 2. Krivičnog Zakonika. Optuženi je u konkretnom slučaju postupao s umišljajem tj. bio je svjestan da vrši krivično djelo i htio je njegovo izvršenje.

Za konkretno krivično djelo u Krivičnom Zakoniku, propisano je da će se učinilac kazniti zatvorom od 2 do 10. godina.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne za optuženog, sud je imao u vidu sve okolnosti koje su od uticaja da kazna bude veća ili manja u smislu odredbi čl. 42 KZ, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog našao da se radi o porodičnom licu, ocu jednog maloljetnog djeteta, lošeg imovnog stanja, nezaposlen, dok mu je kao otežavajuću okolnost cijenio raniju osudjivanost. Sud je predhodno utvrdjene olakšavajuće okolnosti u njihovom sveukupnom dejstvu cijenio kao naročito olakšavajuće i primjenom čl. 45 i 46. st. 1. tač. 3. KZ, optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6. mjeseci, smatrajući da će se i sa ovako ublaženom kaznom u konkretnom slučaju prema istom postići svrha kažnjavanja predviđena čl. 32. u vezi čl. 4. st. 2. KZ, i istovremeno izvršiti uticaj na optuženog da ubuduće ne vrši ovakva ili slična krivična djela.

Sud je optuženog obavezao da na ime paušala plati ovom sudu iznos od 30,00 eura, koji iznos je odmjeren vodeći pri tome računa o trajanju i složenosti krivičnog postupka kao i imovnom stanju optuženog, shodno čl. 226. ZKP-a.

Sa izloženog a u smislu odredbi čl.374. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana: 24.11.2011. godine

Zapisničar S u d i j a,

Ljiljana Popović Rahmo Banda